

JOURNAL OF SOCIAL AND HUMANITIES SCIENCES RESEARCH

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi

Open Access Refereed e-Journal & Refereed & Indexed

Article Type	Research Article	Accepted / Makale Kabul	24.12.2019
Received / Makale Geliş	04.11.2019	Published / Yayınlanma	26.12.2019

GİRİŞİMCİLİK EĞİTİMİ İLE İLGİLİ YAYINLANAN MAKALELERİN BİBLİYOMETRİK İNCELENMESİ: DERGİ PARK AKADEMİK ÖRNEĞİ

BIBLIOMETRIC INVESTIGATION OF PUBLISHED ARTICLES RELATED TO ENTREPRENEURSHIP EDUCATION: DERGI PARK ACADEMIC EXAMPLE

Öğr. Gör. Ali ŞİMŞEK

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Isparta Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon Bölümü, Isparta / TÜRKİYE, ORCID: 0000-0002-5077-8721

Dr. Öğr. Üyesi Ercan KÜÇÜKEŞMEN

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Isparta Meslek Yüksekokulu, Yönetim ve Organizasyon Bölümü, Isparta / TÜRKİYE, ORCID: 0000-0002-1564-498X

Doi Number: <http://dx.doi.org/10.26450/jshsr.1684>

Reference: Şimşek, A. & Küçükeşmen, E. (2019). Girişimcilik eğitimi ile ilgili yayınlanan makalelerin bibliyometrik incelenmesi: Dergi Park akademik örneği. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 6(47), 4400-4417.

ÖZET

Bu çalışmada, girişimcilik eğitimi konusu ile ilgili yapılmış yayınların yapısal olarak sınıflandırılması amaçlanmıştır. Elde edilecek yayınların yapısal olarak sınıflandırılmasında; “yazar sayısı”, “yazarların sıralaması ve unvanlarına göre dağılımı”, “yazarların çalıştıkları kurumlar”, “yıl”, “anahtar kelime sayısı”, “anahtar kelimelerin dağılımı”, “yazım dili”, “sayfa sayısı”, “yerli atıf sayısı”, “yabancı atıf sayısı”, “toplam atıf sayısı” ve “örneklem” parametreleri kullanılmıştır. Bu çalışmada yöntem olarak nitel araştırma yöntemi belirlenmiştir. Veri toplama tekniği ise doküman tekniği olarak tercih edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde kullanılan istatistik teknik/analiz içerik analizidir. Araştırmanın sonucunda bazı bulgular elde edilmiştir. Yayınların ½’si iki ve ¼’ü tek yazarlıdır. Birinci sırada en fazla “Doktor Öğretim Üyesi” unvanı ve ikinci sırada en fazla “Araştırma Görevlisi” unvanı kullanılmıştır. Yayınlarda en fazla katkı sunan araştırmacıların unvanları Doktor Öğretim Üyesi ve Doçent Doktor şeklindedir. Bu konu üzerine yapılan yayınların yıllara göre dağılımı 2009-2019 yılları arasındadır. Yayınlarda en fazla (½) iki ve (1/3) üç anahtar kelime kullanılmıştır. En fazla kullanılan anahtar kelimeler içinde ilk üç sırada “girişimcilik, girişimcilik eğitimi, girişimcilik eğilimi” yer almaktadır. Yayınlardaki ortalama sayfa sayısı 17’dir. 46 çalışmada kullanılan toplam yerli atıf sayısı 768 ve ortalama kullanılan yerli atıf sayısı 17’dir. Yayınlarda kullanılan toplam yabancı atıf sayısı ise 881 olup ortalaması 19’dir. Yayınlarda yabancı atıflar yerli atıflardan fazla olduğu görülmektedir. Yayınlarda kullanılan toplam atıf sayısı 1649 olup ortalama toplam atıf sayısı 36’dir. Yayınlardaki hedef kitleler; üniversite öğrencileri (21), yetişkin (10), doküman (13), yetişkin ve üniversite öğrencileri (1) ve lise öğrencisi (1) şeklinde bir dağılım göstermektedir. **Anahtar Kelimeler:** Girişimcilik Eğitimi, Bibliyometrik, Dergi Park Akademik

ABSTRACT

In this study, it is aimed to classify the publications related to entrepreneurship education. Structural classification of publications to be obtained; “number of authors”, “distribution of authors according to their rank and title”, “institutions where authors work”, “year”, “number of keywords”, “distribution of keywords”, “spelling language”, “number of pages”, “number of local citations”, “number of foreign citations”, “total number of citations” and “sample” were used. The qualitative research method was determined as the method in this research. Data collection technique was preferred as document technique. The statistical technique/analysis used in the analysis of the data obtained is content analysis. As a result of the research, some findings were obtained. ½ of the publications are two and ¼ of them are single authors. In the first place, the title of “Assistant Professor” was used most. In the second place, the title of “Research Assistant” was used most. The distribution of years of publications on this subject is made between the years 2009-2019. A maximum of (½) two and (1/3) three keywords were used in the publications. “Entrepreneurship, entrepreneurship education, entrepreneurship tendency” are the top three most used keywords. The average number of pages in publications is 17. The total number of domestic citations used in 46 studies was 768 and the average number of domestic citations used was 17. The total number of foreign citations used in publications is 881 and the average is 19. Foreign citations in publications are more than domestic citations. The total number of citations used

in publications is 1649, with an average of 36 citations. Target audiences in publications; university students (21), individuals (10), document (13), individual and university students (1) and high school students (1).

Keywords: Entrepreneurship Education, Bibliometric, Dergi Park Academic

1. GİRİŞ

Girişimciler, sürekli olarak beklenmedik durumlarla karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu durumlarla karşılaştıklarında başarılı olanların yetenekleri “doğaçlama” olarak tanımlanmaktadır. Sonuç olarak girişimciler, girişim başarısı için potansiyel sınırlarını uyarlayarak günümüzdeki ve geleceğin kişilerarası koşullarına dikkatle bakmayı öğrenebilirler (Balachandra, 2019: 60). Bu öğrenme duruma örnek olarak, son yıllarda girişimciliğin farklı bir hali olan dijital girişimciliğin hem teorik olarak hem de pratik olarak daha fazla dikkat çekmekte ve uygulanmaktadır (Vorbach, Poandl ve Korajman, 2019: 99). Jayalakshmi ve Vijayalakshmi (2019: 745)’ye göre girişimcilik, gelir elde etmek amacıyla risklerinin herhangi biriyle birlikte bir iş ortaklığı kurma, bir işi yönetme, yönetme yeteneği ve isteği olarak tanımlanmaktadır. Badri ve Hachicha (2019: 182)’ne göre ise girişimcilik, çoğu yeterli girişimcilik programları ve eğitim yoluyla edinilebilen belirli yetenekleri gerektiren bir süreç olarak ifade edilmektedir. Manyaka-Boshielo (2019: 2)’ne göre fırsat, sorunlarda çözüm görme yeteneğidir. Dolayısıyla, birçok zorlukla karşılaşan bireyler girişimcilik ile ilgili öğrenim gördüklerinde, yaşadıkları alanlardaki fırsatları rahatlıkla belirleyebilecekleri öngörülmektedir. Literatürde girişimcilik eğitimi ile ilgili bazı tanımlar yer almaktadır. Wei, Liu ve Sha (2019: 1)’ya göre girişimcilik eğitimi, girişimcilerin çeşitli bilgi ve değer sistemlerini birleştirerek kaynak edinmelerini, yenilikçi yeteneklerini ve yenilikçi kişiliklerini geliştirmelerini sağlamakta ve girişimciler için çok seviyeli öğrenme kanalları oluşturmaları için önemli bir yere sahiptir. Ifeanyi-Obi ve Ewurum (2019: 108)’a göre girişimcilik eğitimi, insanları sorumlu ve girişimci bir birey olmaya hazırlayan eğitimidir. İnsanların kendileri için belirledikleri hedeflere ulaşmak için gerekli bilgi, beceri ve tutumların geliştirilmesinde yardımcı olmaktadır. Rose, Leisyte, Haertel ve Terkowsky (2019: 603)’ye göre girişimcilik eğitimi, yeni iş kurma ve bunları başarıyla yürütmek için gerekli benzersiz yetkinliklerin bir kombinasyonu olarak tanımlanmaktadır.

Girişimcilik eğitiminin, ülkelerin ve toplumların iktisadi ve ekonomik kalkınması açısından önemli bir yeri bulunmaktadır (Dou, Zhu, Zhang ve Wang, 2019: 338). Girişimcilik eğitimi, dolaylı olarak bireylere serbest meslek alanında iş olanakları sağlayarak bir toplumun sosyal ve ekonomik kalkınmasında önemli bir rol oynamaktadır (Asghar, Gül, Hakkarainen ve Taşdemir, 2019: 383). Bandera, Collins ve Passerini (2018: 224), girişimcilik eğitiminin hedefine ulaşması için girişimcilik özellikleri ile bilgi iletişim teknolojilerinin entegre edilerek kullanılması gerektiğini önermektedirler. Girişimcilik eğitimi hakkında yapılan araştırmalar sonucunda, ekonomik kalkınma stratejilerinin bir parçası olan, özel sektör yerine akademik alana doğru bir yönelim olduğu görülmektedir. Akademik alanda yapılan araştırmaların eğitimciler veya eğitim veren kişiler yerine, eğitime alan kişiler girişimcilik eğitim sürecinin ana unsuru haline dönüşmüştür (Aparicio, Iturralde ve Maseda, 2019: 105). Üniversitelerin, fakültelerin, eğitim kurumlarının, sponsorların, politika yapımcıların ve diğer paydaşların girişimcilik eğitim kurslarının tanıtılması ve geliştirilmesi noktasında hem zaman hem de para açısından önemli yatırımlar yapması gerekmektedir (Ilonen ve Heinonen, 2018: 391; Longva ve Foss, 2018: 358). Girişimcilik eğitimi, hem bireylerin girişimcilik becerilerini ve niyetini artırmakta hem de bu faaliyetler ekonomik büyümeyi teşvik etmektedir. Bu nedenle, girişimcilik kurslarının sayısı artırılmalı, ancak girişimcilik için çok disiplinli olma önemli olsa da, genellikle belirli bir çalışma alanından ve/veya sadece bir eğitim seviyesinden bireylere sunulması gerekmektedir (Fiore, Sansone ve Paolucci, 2019: 1). Girişimcilik eğitimi alan kursiyerler veya eğitimi alanlar (örneğin; üniversite öğrencileri gibi), kendi potansiyellerini kavramada, güçlü yönlerini öğrenmede ve eğitim sonucunda hedeflerine ulaşmada karşılaşılabilecekleri zorluklarla başa çıkma yeteneğini geliştirmede yardımcı olmaktadır (Wu ve Chen, 2019: 2). Genel olarak girişimcilik eğitimi, “araştırma” (akademik çalışma olarak), “eğitim” (temel yeteneklerin müfredata gömülü olarak öğrenme olarak) ve “amaç” (girişimci bir yaşam, iş girişimleri veya girişimler için hazırlık) olmak üzere üç ana bölümden oluşmaktadır. Başka bir anlayışta girişimcilik eğitiminde; süreç, müşteri, sonuç ve vizyon odaklılık olmak üzere dört ana bölüm yer almaktadır. Başka bir modelde üç temel amaçtan oluşan bir girişimcilik eğitim modeli önerilmektedir. Bu amaçlar; girişimci özellikleri ve niteliklerinin bağlamsal uygulaması (girişimcilik), bir varlık durumu (girişimci) ve girişimci iklim ve destek yapısının (girişimcilik) oluşturulması şeklindedir (Brentnall, Rodriguez ve Culkin, 2018: 405). Liu, Ma ve Li (2019: 2)’ye göre, girişimcilik eğitiminin insanların girişimci niyetlerine katkıda bulunmakta ve girişimcilik faaliyetlerini güçlendirmektedir. Sonuç olarak

girişimcilik eğitimi, özellikle gençlerin girişimci yöneliminin geliştirilmesi için anahtar bir araçtır (Ndou, Mele ve Vecchio, 2019: 1).

Anosike (2019: 42), beşeri sermaye ve girişimcilik eğitiminin girişimcinin başarıya ulaşmasında olumlu etkilenmesi için istikrarlı gelişmiş ekonomilere odaklanması gerektiğini vurgulamaktadır. Günümüzde büyük bir kapasite barındıran öğrenciler girişimcilik eğitimi sayesinde, ortak bir kalkınma arzusu ile üniversitelerde, toplum kolejlerinde, meslek okullarında, liselerde ve ilkokullardaki girişimlerde rahatlıkla görülmektedir (Jones, 2019: 243). Lisans düzeyinde eğitim veren üniversiteler, girişimcilik deneyiminin birçok aşamasını öğrencilerine girişimcilik eğitimi programları ile vermektedir. Verilen derslerin içerik yönüyle hem öğrenci ihtiyaçları hem de diğer üniversitelerdeki en iyi uygulamalar tarafından yönlendirilebilir olması açısından girişimcilik eğitimi araştırmalarına daha fazla odaklanma ve özgürlük sunmaktadır (Barnard, Pittz ve Vanevenhoven, 2019: 202). Üniversitelerin, öğrencilerin yeni bir girişimi oluşturacak şekilde verilen kursları teşvik etmesi gerekmektedir. Bu teşvik durumunu ya gerçek anlamda yeni bir iş kurma ya da simülasyon alıştırma ile yapılması önerilmektedir. Üniversitelerin girişimciliği teşvik etmekten sorumlu kamu kurumları ile arasında işbirliği yapması da büyük önem arz etmektedir (Muñoz, Salinero, Peña ve Pablo, 2019: 8). Sonuç olarak deneyime dayalı öğrenme yaklaşımları da dâhil olmak üzere yapılandırmacı aktif öğrenme yaklaşımları, girişimci ve girişimcilik özelliklerini barındıran öğrencilerin bu özelliklerini geliştirmek için, geleneksel eğitim yaklaşımlarının daha fazla desteklemesi ve uygulaması gerekmektedir (Bell, 2019: 3).

Bu çalışmanın amacı, girişimcilik eğitimi konusunda yapılmış yayınların belirlenen bazı parametrelere göre yapısal açıdan sınıflandırılmasıdır. Bu amaç doğrultusunda bu çalışma dört ana bölüme ayrılmıştır. İlk bölümde; girişimci, girişimcilik ve girişimcilik eğitimi hakkında genel bilgiler verilmiştir. İkinci bölümde; araştırmanın yöntemi açıklanmıştır. Üçüncü bölümde ise; araştırmada elde edilen bilgiler ışığında veriler, şekil ve tablolar haline dönüştürülerek yorumlanmıştır. Çalışmanın son bölümünde genel bir değerlendirme yapılarak bundan sonra konu ile ilgili yapılması planlanan araştırmalara ve araştırmacılara önerilerde bulunulmuştur.

2. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Araştırmanın bu bölümünde; çalışmanın amacı, çalışmanın yöntemi, çalışmanın sınırlılıkları ve veri grubunun analizi hakkında bilgiler verilmektedir.

2.1. Amaç

Bu çalışmada, girişimcilik konusu ile yapılmış ve rastlanan yayınların bazı parametrelere göre yapısal olarak sınıflandırılması amaçlanmıştır. Bu amaç kapsamında “Dergi Park Akademik” sistemine kayıtlı yayınlardan girişimcilik konusu ile ilgili yapılmış ve ulaşılabilenler yer almaktadır. Yayınların yapısal olarak sınıflandırılmasında kullanılan parametreler; “yazar sayısı”, “yazarların sıralaması ve unvanların dağılımı”, “yazarların çalıştıkları kurumlar”, “yıl”, “anahtar kelime sayısı”, “anahtar kelimelerin dağılımı”, “yazım dili”, “sayfa sayısı”, “yerli atıf sayısı”, “yabancı atıf sayısı”, “toplam atıf sayısı” ve “örneklem” şeklindedir. Araştırma sorularının oluşturulmasında Şahin ve Acun (2015: 213-234)’un, Demir Askeroğlu (2018: 190-202)’nin, Koyuncu, Şata ve Karakaya (2018: 216-238)’nin, Öcel (2019: 38-49)’in ve Yılmaz, Taş ve Uğurluoğlu (2019: 83-106)’nin çalışmalarından yararlanılmıştır. Belirlenen araştırma sorularından oluşturulan bu değerlendirme formu Ek-1’de “Makale Değerlendirme Formu” olarak gösterilmektedir. Araştırma soruları aşağıda maddeler halinde belirtilmektedir:

1. Yayınlardaki yazar sayısının dağılımı,
2. Yayınlardaki yazar/yazarların yazım sıralaması,
3. Yayınlardaki yazar/yazarların unvan dağılımı (kelime bulutu),
4. Yayınlardaki yazar/yazarların bağlı oldukları kurumlara göre dağılımı,
5. Yayınlardaki yılların dağılımı,
6. Yayınlardaki anahtar kelime sayısının dağılımı,
7. Yayınlardaki anahtar kelimelerin dağılımı (kelime bulutu),
8. Yayınlardaki yazım dilinin dağılımı,

9. Yayınlardaki sayfa sayının dağılımı,
10. Yayınlardaki yerli atıf sayısının dağılımı,
11. Yayınlardaki yabancı atıf sayısının dağılımı,
12. Yayınlardaki toplam atıf sayısının dağılımı ve
13. Yayınlardaki hedef kitle (örneklem) dağılımının belirlenmesi şeklindedir.

2.2. Yöntem

Bu araştırmanın yöntemi nitel araştırma yöntemi, veri toplama tekniği, doküman tekniği ve veri grubundaki verilerin analizinde kullanılan istatistiki teknik/analiz içerik analizi olarak belirlenmiştir.

2.3. Sınırlılıklar

Çalışmanın amacına uygun şekilde ve araştırma soruları ışığında çalışmanın sınırlılıkları belirlenmiştir. Belirlenen bu sınırlılıklar; (i) “girişimcilik eğitimi” kelime grubunun yayının “özet” kısmında yer alması, (ii) “girişimcilik eğitimi” konulu yayınların “Dergi Park Akademik” sisteminde bulunması, (iii) “Dergi Park Akademik” sistemine kayıtlı olan bu konulu yayınlara ulaşılabilmesi ve (iv) 01.09.2019 tarihine kadar yapılmış olan yayınlar şeklindedir.

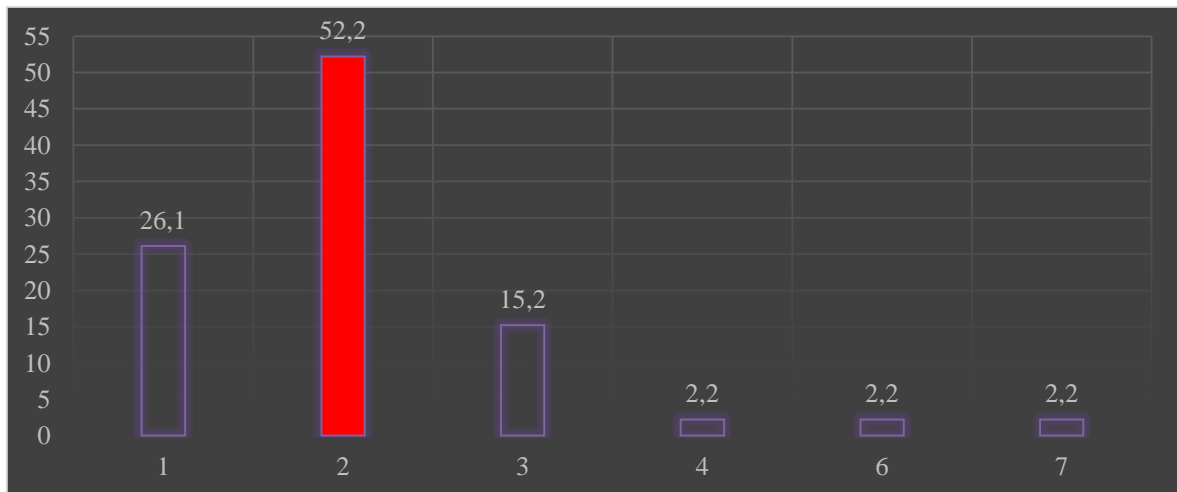
2.4. Verilerin Toplanması ve Analizi

“Dergi Park Akademik” sisteminde kayıtlı ve ulaşılabilir olan, bu sistemde 01.09.2019’da “girişimcilik eğitimi” kelime grubu ile arama yapıldığı anda indirilebilen yayınlar, çalışmanın veri grubunu oluşturmaktadır. “Dergi Park Akademik” sisteminde “girişimcilik eğitimi” kelime grubunu içeren 69 yayına rastlanılmıştır. Bu yayınların direkt girişimcilik eğitimi konusu ile ilgili olanlarının tespit edilmesi için sadece “özet” kısmında yer alanlar için tekrar bir arama yapılmıştır. Bu kısıtlama sonucu yapılan aramada yayın sayısı 49 olarak belirlenmiştir. Yayınların “girişimcilik eğitimi” konusu ile ilgili olup olmadığı incelenmiş ve 3 yayınında bu konu ile ilgisi olmadığı belirlenip veri grubundan çıkarılmıştır. Sonuç olarak yapısal olarak incelenen yayın sayısı 46 olarak belirlenmiştir.

Yayınlar; “yazar sayısı”, “yazarların sıralaması ve unvanların dağılımı”, “yazarların çalıştıkları kurumlar”, “yıl”, “anahtar kelime sayısı”, “anahtar kelimelerin dağılımı”, “yazım dili”, “sayfa sayısı”, “yerli atıf sayısı”, “yabancı atıf sayısı”, “toplam atıf sayısı” ve “örneklem” parametrelerine göre incelenmiştir. Veriler ilk olarak “Microsoft Excel 2016” programına girilmiş, düzenlemiş ve kodlanmıştır. Bu işlemlerden sonra veriler “SPSS 26” programına aktarılmış ve tanımlayıcı analizler yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar tablo ve şekil haline getirilerek bir sonraki bölümde yorumlanmıştır. Ayrıca anahtar kelimelerin dağılımı ve yazarların unvanlarına göre dağılımı kelime bulutu (tagul.com) şeklinde gösterilmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde inceleme sonucu elde edilen bulguların yorumları yer almaktadır. Şekil 1’de yayınlanan makalelerde yer alan yazarların sayısal dağılımı gösterilmektedir.

Şekil 1. Yazar Sayısının Genel Dağılımı

Yayınların yazar sayısına göre dağılımı; %26.1'i tek yazarlı, %52.2'si iki yazarlı, %15.2'si üç yazarlı, %2.2'si dört, altı ve yedi yazarlı şeklindedir. Yayınların yaklaşık yarısından fazlası iki yazarlıdır. Yazarların yazım sırası ve unvanlarına göre dağılımı Tablo 1'de gösterilmektedir.

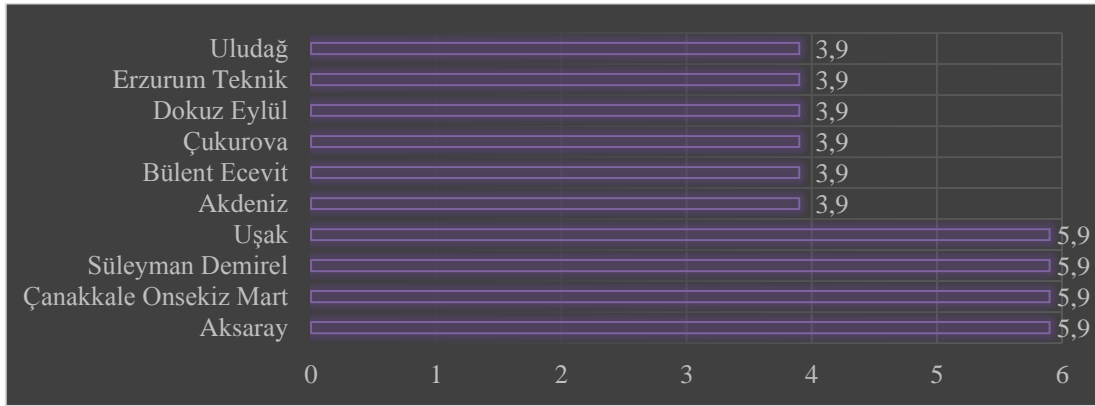
Tablo 1. Yazarların Yazım Sırasına ve Unvanlarına Göre Dağılımı

Birinci Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Akademik Unvanlar	n	%
Profesör Doktor	1	2
Doçent Doktor	12	26
Doktor Öğretim Üyesi	18	39
Araştırma Görevlisi	2	4
Öğretim Görevlisi	5	11
Doktora Öğrencisi	2	4
Eksik	6	13
Toplam	46	100
İkinci Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Profesör Doktor	4	12
Doçent Doktor	5	15
Doktor Öğretim Üyesi	2	6
Araştırma Görevlisi	8	24
Öğretim Görevlisi	4	12
Doktora Öğrencisi	1	3
Yüksek Lisans Öğrencisi	5	15
Eksik	5	15
Toplam	34	100
Üçüncü Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Profesör Doktor	1	10
Doçent Doktor	1	10
Doktor Öğretim Üyesi	1	10
Araştırma Görevlisi	2	20
Öğretim Görevlisi	2	20
Doktora Öğrencisi	1	10
Yüksek Lisans Öğrencisi	1	10
Eksik	1	10
Toplam	10	100
Dördüncü Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Doktora Öğrencisi	1	33
Diğer	1	33
Eksik	1	33
Toplam	3	100
Beşinci Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Doktora Öğrencisi	1	50
Diğer	1	50
Toplam	2	100
Altıncı Sıradaki Yazar/Yazarların Dağılımı		
Doktora Öğrencisi	1	50
Diğer	1	50
Toplam	2	100
Yedinci Sıradaki Yazarın Dağılımı		
Doktora Öğrencisi	1	100
Toplam	1	100

Birinci sıradaki yazarların unvanlarına göre dağılımı; %2'si Profesör Doktor, %26'sı Doçent Doktor, %39'u Doktor Öğretim Üyesi, %4'ü Araştırma Görevlisi, %11'i Öğretim Görevlisi ve %4'ü doktora öğrencisi şeklindedir. %13'ünde ise akademik unvanları belirtilmemiştir. İkinci sıradaki yazarların unvanlarına göre dağılımı; %12'si Profesör Doktor, %15'i Doçent Doktor, %6'sı Doktor Öğretim Üyesi, %24'ü Araştırma Görevlisi, %12'si Öğretim Görevlisi, %3'ü doktora öğrencisi ve %15'i yüksek lisans

Şekil 4'te yazarların çalıştıkları veya bağlı oldukları kurumlara göre ilk 10 sıradakiler (yaklaşık %50'i) gösterilmektedir.

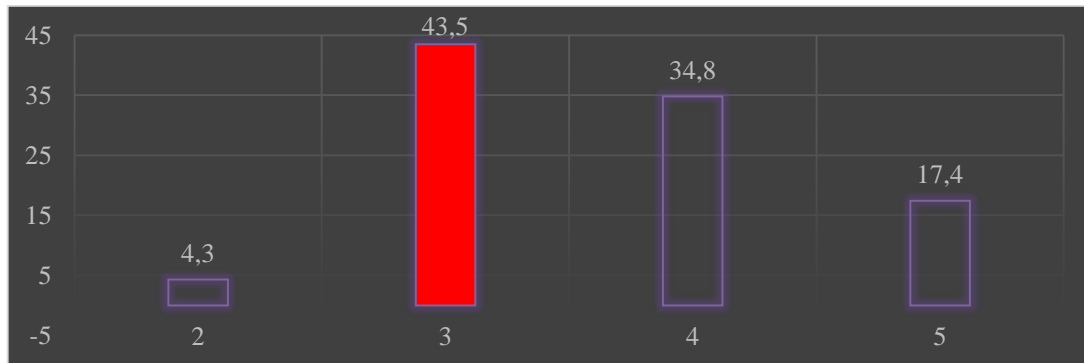
Şekil 4. Yazarların Çalıştıkları Kurumlarına Göre Dağılımı

46 yayındaki 98 farklı yazar 51 farklı üniversitenin bünyesinde yer almaktadır. Girişimcilik eğitimi konusunda araştırma yapan yazarların bağlı oldukları veya çalıştıkları kurumlarına göre dağılımı; %5.9'u Aksaray Üniversitesi, %5.9'u Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, %5.9'u Süleyman Demirel Üniversitesi ve %5.9'u Uşak Üniversitesi şeklinde ilk sırada yer almaktadırlar. İkinci sırada yer alan üniversiteler ise; %3.9'ar ile Akdeniz Üniversitesi, Bülent Ecevit Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Erzurum Teknik Üniversitesi ve Uludağ Üniversitesi şeklindedir. Yayınların yıllara göre dağılımı Şekil 5'te gösterilmektedir.

Şekil 5. Yayınların Yıllara Göre Dağılımı

Yayınların yıllara göre dağılımı; %2.2'si 2009 yılında, %6.5'i 2010 yılında, %4.3'ü 2012 yılında, %6.5'i 2014 yılında, %17.4'ü 2016 yılında, %17.4'ü 2017 yılında, %21.7'i 2018 yılında ve %19.6'sı 2019 yılında yer almaktadır. Bu konu ile ilgili ilk yayın 2009 yılında yapılmıştır. 2011 ve 2013 yıllarında ise girişimcilik eğitimi konusunda yayınların yapılmadığı görülmektedir. En fazla yayın 2018 yılında yapılmış ve bu konu ile ilgili araştırmacıların ilgisi 2016 yılından itibaren başladığı görülmektedir. Şekil 6'da anahtar kelimelerin dağılımı gösterilmektedir.

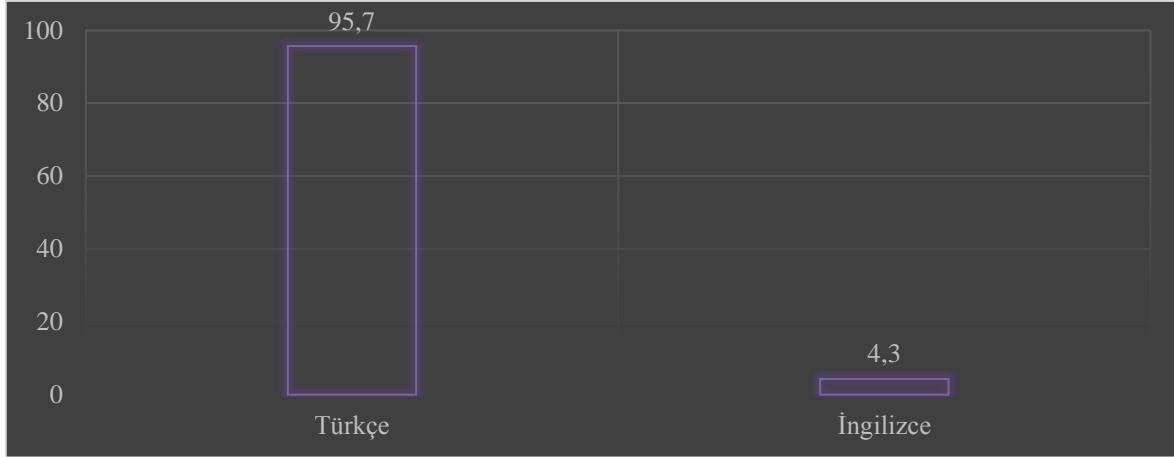

Şekil 6. Yayınlardaki Anahtar Kelimelerin Sayısı

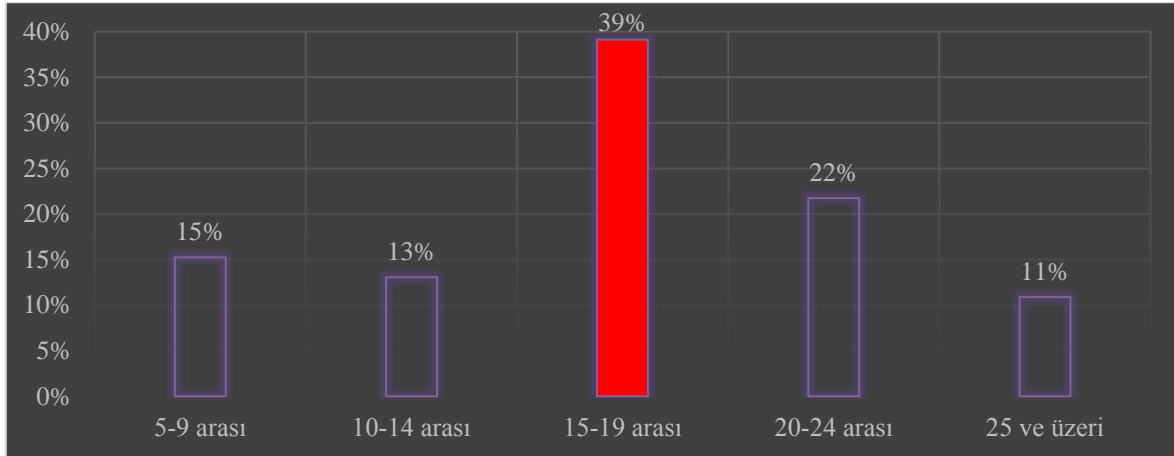

Yayınlarda kullanılan veya tercih edilen yazım dilinin dağılımı Şekil 9'da gösterilmektedir.

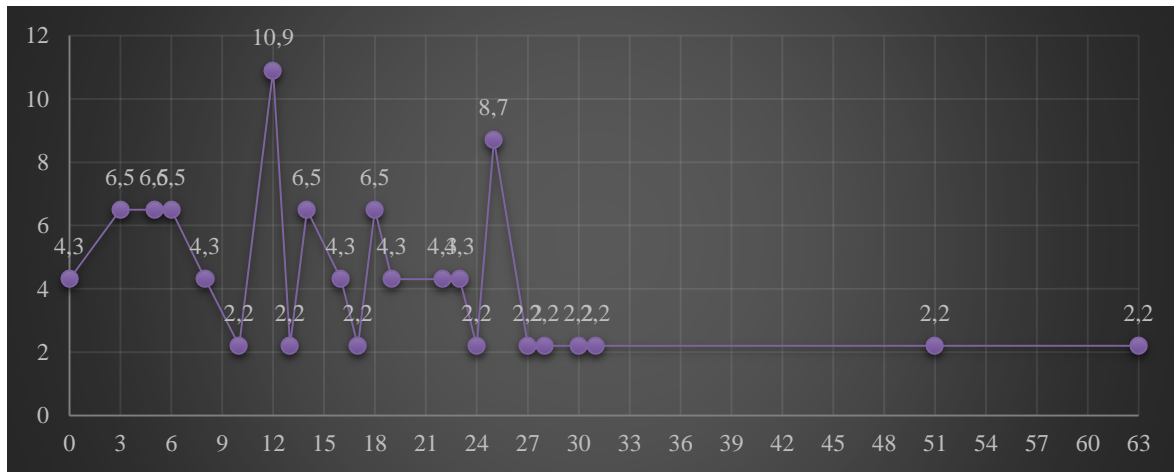
Şekil 9. Yayınlardaki Yazım Dilinin Dağılımı

Bu konu üzerine yapılan yayınların yazım dili incelendiğinde; %95.7'sinin Türkçe ve %4.3'ünün İngilizce olduğu görülmektedir. Şekil 10'da yayınların sayfa sayısı aralıkları gösterilmektedir.

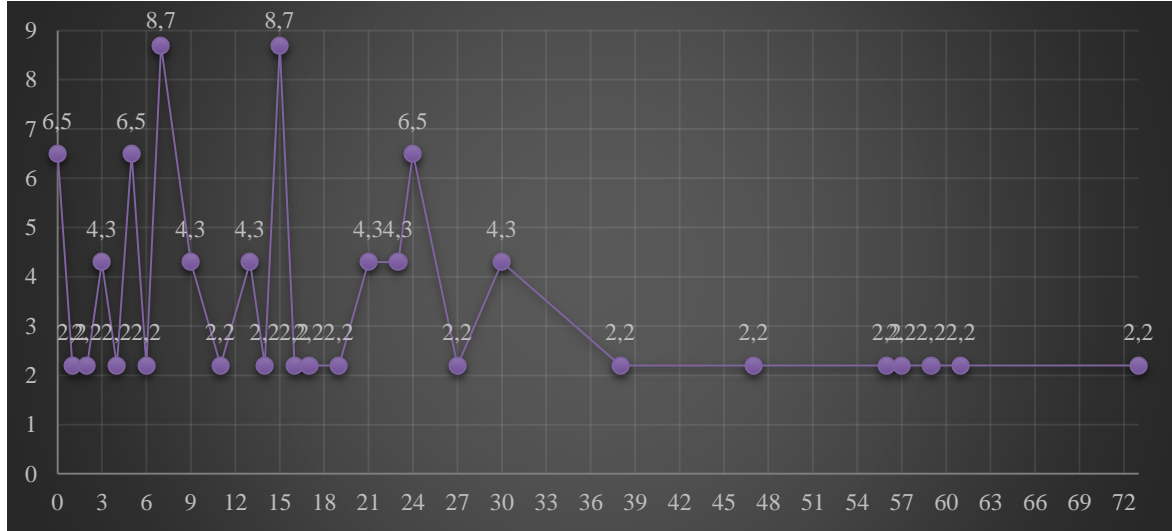
Şekil 10. Yayınların Sayfa Sayısı Aralıkları

Yayınlara sayfa sayısı aralığı 5-44 arasındadır. 46 çalışmanın toplam sayfa sayısı 796'dır. Yayınların ortalama sayfa sayısı yaklaşık olarak (17.30) 17 sayfadır. Yayınların sayfa aralığı dağılımı; %15'i 5-9 arası, %13'ü 10-14 arası, %39'u 15-19 arası, %22'si 20-24 arası ve %11'i 25 ve üzeri şeklindedir. Yayınlarda kullanılan yerli atıfların sayısı Şekil 11'de gösterilmektedir.

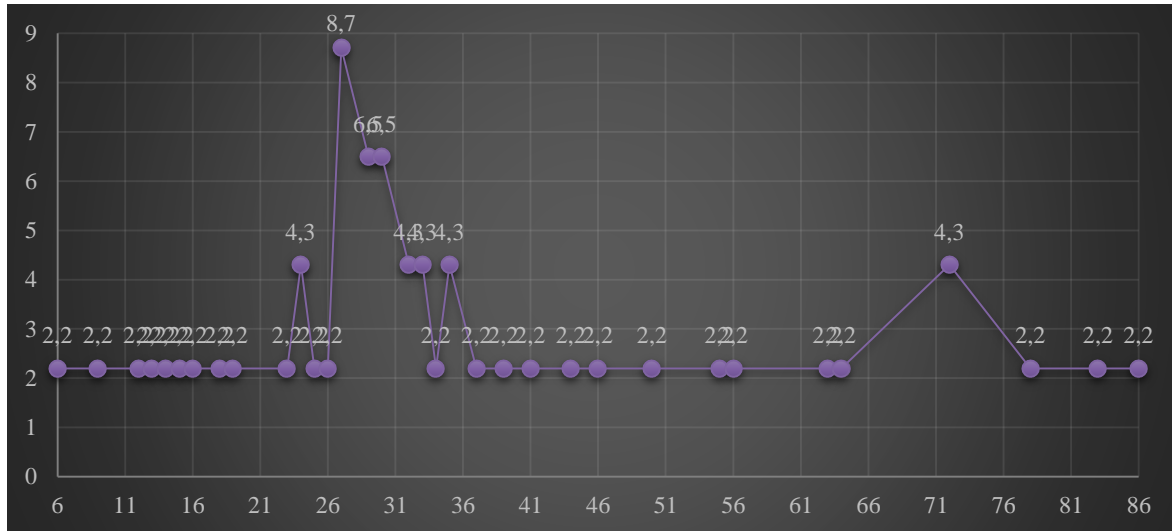
Şekil 11. Yayınlardaki Yerli Atıf Sayısı

Yerli atıflar incelendiğinde 0-63 aralığında oldukları tespit edilmiştir. Yayınlarında toplam 768 yerli atıf bulunmaktadır. Bu konu ile yapılan yayınlarında yaklaşık olarak ortalama (16.70) 17 yerli atıf yapılmıştır. Kullanılan yerli atıfların dağılımı; %6.5'i 3 atıf, %6.5'i 5 atıf, %6.5'i 6 atıf, %4.3'ü 8 atıf, %2.2'si 10 atıf, %10.9'u 12 atıf, %2.2'si 13 atıf, %6.5'i 14 atıf, %4.3'ü 16 atıf, %2.2'si 17 atıf, %6.5'i 18 atıf, %4.3'ü 19 atıf, %4.3'ü 22 atıf, %4.3'ü 23 atıf, %2.2'si 24 atıf, %8.7'si 25 atıf, %2.2'si 27 atıf, %2.2'si 28 atıf, %2.2'si 30 atıf, %2.2'si 31 atıf, %2.2'si 51 atıf ve %2.2'si 63 atıf şeklindedir. Çalışmaların %4.3'ünde ise yerli kaynaklara atıf yapılmamıştır. Şekil 12'de yayınlarında kullanılan yabancı atıf sayıları gösterilmektedir.

Şekil 12. Yayınlardaki Yabancı Atıf Sayısı

Yayınlarında yer alan yabancı atıflar 0-73 aralığındadır. Yayınlarında toplam 881 yabancı atıf kullanılmıştır. Bu konu ile yapılan araştırmalarda yaklaşık olarak ortalama (19.15) 19 yabancı atıf yapılmıştır. Yabancı atıfların dağılımı; %2.2'si 1 atıf, %2.2'si 2 atıf, %4.3'ü 3 atıf, %2.2'si 4 atıf, %6.5'i 5 atıf, %2.2'si 6 atıf, %8.7'si 7 atıf, %4.3'ü 9 atıf, %2.2'si 11 atıf, %4.3'ü 13 atıf, %2.2'si 14 atıf, %8.7'si 15 atıf, %2.2'si 16 atıf, %2.2'si 17 atıf, %2.2'si 19 atıf, %4.3'ü 21 atıf, %4.3'ü 23 atıf, %6.5'i 24 atıf, %2.2'si 27 atıf, %4.3'ü 30 atıf, %2.2'si 38 atıf, %2.2'si 47 atıf, %2.2'si 56 atıf, %2.2'si 57 atıf, %2.2'si 59 atıf, %2.2'si 61 atıf ve %2.2'si 73 atıf şeklindedir. Yayınların %6.5'inde ise yabancı atıf bulunmamaktadır. Yayınlardaki toplam atıf sayısı Şekil 13'te gösterilmektedir.

Şekil 13. Yayınlardaki Toplam Atıf Sayısı

Yayınlardaki toplam atıf sayısı 6-86 aralığında değişmektedir. Kullanılan toplam atıf sayılarının tamamı 1649'dur. Bu konu ile yapılan yayınlarında yaklaşık olarak ortalama (35.85) 36 atıf yapılmıştır. Atıfların dağılımı; %2.2'si 6 atıf, %2.2'si 9 atıf, %2.2'si 12 atıf, %2.2'si 13 atıf, %2.2'si 14 atıf, %2.2'si 15 atıf,

%2,2'si 16 atıf, %2,2'si 18 atıf, %2,2'si 19 atıf, %2,2'si 23 atıf, %4,3'ü 24 atıf, %2,2'si 25 atıf, %2,2'si 26 atıf, %8,7'si 27 atıf, %6,5'i 29 atıf, %6,5'i 30 atıf, %4,3'ü 32 atıf, %4,3'ü 33 atıf, %2,2'si 34 atıf, %4,3'ü 35 atıf, %2,2'si 37 atıf, %2,2'si 39 atıf, %2,2'si 41 atıf, %2,2'si 44 atıf, %2,2'si 46 atıf, %2,2'si 50 atıf, %2,2'si 55 atıf, %2,2'si 56 atıf, %2,2'si 63 atıf, %2,2'si 64 atıf, %4,3'ü 72 atıf, %2,2'si 78 atıf, %2,2'si 83 atıf ve %2,2'si 86 atıf şeklindedir. Şekil 14'te yayınlardaki hedef kitlenin dağılımı gösterilmektedir.

Şekil 14. Yayınlardaki Hedef Kitlenin (Örneklemleri) Dağılımı

Yayınlardaki hedef kitlelerin (örneklemleri) dağılımı; %28.3 ile doküman, %2.2 ile lise öğrencileri, %45.7 ile üniversite öğrencileri, %21.7 ile yetişkin ve %2.2'si yetişkin ile üniversite öğrencileridir. Şekil 1-14 arasındaki ve Tablo 1'deki verilerin derlenmiş hali Tablo 2'de ayrıntılı bir şekilde gösterilmektedir.

Tablo 2. Genel Değerlendirme

Değişkenler	n	Minimum	Maksimum	Toplam	Ortalama	Standart Sapma
Yazar Sayısı	46	1	7	98	2.130	1.1850
Yıl	46	2009	2019		2016	
Anahtar Kelime Sayısı	46	2	5	168	3.650	0.8220
Sayfa Sayısı	46	5	44	796	17.30	7.1270
Yerli Kaynak Sayısı	46	0	63	768	16.70	12.142
Yabancı Kaynak Sayısı	46	0	73	881	19.15	18.173
Toplam Kaynak Sayısı	46	6	86	1649	35.85	19.843

4. SONUÇ

Bu çalışmada, girişimcilik eğitimi konusu ile ilgili yapılmış yayınların yapısal olarak sınıflandırılması amaçlanmıştır. Elde edilecek yayınların yapısal olarak sınıflandırılmasında; “yazar sayısı”, “yazarların sıralaması ve unvanlarına göre dağılımı”, “yazarların çalıştıkları kurumlar”, “yıl”, “anahtar kelime sayısı”, “anahtar kelimelerin dağılımı”, “yazım dili”, “sayfa sayısı”, “yerli atıf sayısı”, “yabancı atıf sayısı”, “toplam atıf sayısı” ve “örneklem” olmak üzere 13 farklı parametre kullanılmıştır.

Bu amaç doğrultusunda çalışma dört ana bölüme ayrılmıştır. İlk bölümde; girişimci, girişimcilik, girişimcilik eğitimi kavramları açıklanarak uluslararası üniversiteler tarafından verilen girişimcilik eğitimi hakkında bilgiler verilmiştir. Diğer bölümde; araştırmanın amacına uygun olarak belirlenen araştırmanın yöntemi, sınırlılıkları ve verilerin toplanmasıyla ilgili bilgiler verilmiştir. Üçüncü bölümde; oluşturulan veri grubundan elde edilen sonuçların görsel materyallerle desteklenerek yorumlanmasına çalışılmıştır. Bu bölümde ise; çalışma hakkında genel bir değerlendirme yapılarak bundan sonra bu konu ile ilgili çalışma(lar) yapmayı planlayan araştırmacı/araştırmacılar için öneriler sunulmuştur.

Veri grubunun oluşturulması çalışmanın sınırlılıkları içinde yapılmıştır. Belirlenen sınırlılıklar dört ana başlıkta toplanmıştır. Bu sınırlılıklar; (i) yayınların özet bölümünde “girişimcilik eğitimi” kelime grubunun bulunması, (ii) “girişimcilik eğitimi” ile ilgili yapılan yayınların “Dergi Park Akademik” sisteminde olması, (iii) bu sisteme kayıtlı olan yayınların ulaşılabilir olması ve (iv) bu aramanın yapıldığı tarih olan 01.09.2019'dan sonra yayınlanmamış olması şeklindedir.

Veri grubundaki yayınların yapısal olarak sınıflandırılmasında Ek-1’de yer alan “Makale Değerlendirme Formu” kullanılmıştır. Bu formun oluşturulmasında; “yazar sayısı”, “yazarların sıralaması ve unvanlarına göre dağılımı” ve “örneklem” parametreleri Yılmaz ve diğerlerinin (2019: 83-106) çalışmasından, “yazarların çalıştıkları kurumlar” parametresi Öcel (2019: 38-49)’in çalışmasından, “yıl” ve “yazım dili” parametreleri Demir Askeroğlu (2018: 190-202)’nin çalışmasından, “anahtar kelime sayısı”, “anahtar kelimelerin dağılımı”, “sayfa sayısı”, “yerli atıf sayısı”, “yabancı atıf sayısı” ve “toplam atıf sayısı” parametreleri Şahin ve Acun (2015: 213-234)’un çalışmasından yararlanılmıştır. Araştırma sorularının belirlenmesinde ise Koyuncu ve diğerlerinin (2018: 216-238) çalışmasından yararlanılmıştır. Belirlenen bu araştırma soruları ve elde edilen sonuçlar aşağıda belirtilmiştir.

Araştırma Sorusu (1): Yayınlardaki yazar sayısının dağılımı nasıldır? Yayınların ½’si iki ve ¼’ü tek yazarlıdır. Tek yazarlı yayınlar; Karabulut (2009), Cevher (2016), Pazarcık (2016), Koca Ballı (2017), Kubaş (2017), Aydemir (2018), Civelek (2018), Karadağ (2018), Kahya (2019), Özkara (2019), Tarhan (2019) ve Uysal (2019) şeklindedir. **Araştırma Sorusu (2):** Yayınlardaki yazar/yazarların yazım sıralaması nasıldır? Araştırmacılar, tek ve yedi yazarlı aralığında yayınlarda dağılmaktadır. Birinci sırada en fazla Doktor Öğretim Üyesi ve ikinci sırada en fazla araştırma görevlisi unvanı kullanılmıştır. **Araştırma Sorusu (3):** Yazar/yazarların unvan dağılımı nasıldır? Yayınlarda en fazla katkı sunan yazarların unvanları Doktor Öğretim Üyesi ve Doçent Doktor şeklindedir. **Araştırma Sorusu (4):** Yazarların çalıştıkları ve/veya bağlı oldukları kurumlarına göre dağılımı nasıldır? Bu konuya en fazla katkıyı Akdeniz Üniversitesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Süleyman Demirel Üniversitesi ve Uşak Üniversitesi bünyesindeki araştırmacılarıdır. **Araştırma Sorusu (5):** Girişimcilik eğitimi konusundaki yayınların yıllara göre değişimi nasıldır? Bu konu üzerine yapılan yayınların yıllara göre dağılımı 2009-2019 aralığındadır. İlk çalışma Karabulut (2019)’un yayını olarak tespit edilmiştir. Son yıl yapılan çalışmalar ise; Göktaş ve Parmaksız (2019), Kahya (2019), Kasap ve Aydın (2019), Küçükşenmen, Türkoğlu ve Şimşek (2019), Namlı ve Kaya (2019), Özkara (2019), Tarhan (2019), Uysal (2019) ve Yıldız ve Zehir (2019) şeklindedir. **Araştırma Sorusu (6):** Yayınlarda kullanılan anahtar kelime sayısının dağılımı nasıldır? Yayınlarda 2-5 arası anahtar kelime kullanılmıştır. En fazla kullanılan anahtar kelime sayısı (½) iki ve (1/3) üçtür. **Araştırma Sorusu (7):** Yayınlarda kullanılan anahtar kelimelerin dağılımı nasıldır? En fazla kullanılan ilk üç kelime/kelime grubu “girişimcilik, girişimcilik eğitimi, girişimcilik eğilimi” olarak tespit edilmiştir. Diğer öne çıkan kelime/kelime grupları; girişimci, KOSGEB, eğitim, girişimcilik düzeyi, sosyal girişimcilik, uygulamalı girişimcilik eğitimi, üniversite öğrencileri, girişimci üniversite, girişimcilik becerisi, girişimcilik ekosistemi, girişimcilik potansiyeli, işletme, meslek yüksekokulları, üniversiteler ve yaratıcılık şeklindedir. **Araştırma Sorusu (8):** Yayınların yazım dili dağılımı nasıldır? Yayınların tamamına yakınında yazım dili olarak Türkçe kullanıldığı görülmektedir. **Araştırma Sorusu (9):** Yayınlardaki sayfa sayısının (aralıklarının) dağılımı nasıldır? En az sayfa sayısı 5 ve en fazla sayfa sayısı 44’tür. Yayınlardaki ortalama sayfa sayısı 17’dir. Çalışmaların yaklaşık 2/5’i 15-19 sayfa aralığındadır. **Araştırma Sorusu (10):** Yayınlardaki yerli atıf sayısının dağılımı nasıldır? Yayınlardaki yerli atıf sayısı 0-63 arasında dağılmaktadır. 46 çalışmada kullanılan toplam yerli atıf sayısı 768 ve ortalama kullanılan yerli atıf sayısı 17’dir. **Araştırma Sorusu (11):** Yayınlardaki yabancı atıf sayısının dağılımı nasıldır? Yayınlardaki yabancı atıf sayısı 0-73 arasında bir dağılım göstermektedir. Yayınlarda kullanılan toplam yabancı atıf sayısı 881 olup ortalama değeri 19’dur. Yayınlarda yabancı atıfların yerli atıflardan fazla olduğu görülmektedir. **Araştırma Sorusu (12):** Yayınlardaki toplam atıf sayısının dağılımı nasıldır? Yayınlardaki toplam atıf sayısı 6-86 arasındadır. Yayınlarda kullanılan toplam atıf sayısı 1649 olup ortalama atıf sayısı 36’dır. **Araştırma Sorusu (13):** Bu konudaki yayınlardaki hedef kitlelerin (örneklem) dağılımı nasıldır? Hedef kitlelerin dağılımı; üniversite öğrencileri (21), yetişkin (10), doküman (13), yetişkin ve üniversite öğrencileri (1) ile lise öğrencisi (1) şeklindedir. Üniversite öğrencileri üzerine çalışma yapan yazar/yazarlar; Karabulut (2009), Doğaner ve Altunoğlu (2010), Fidan ve Çiftçi (2010), Türkmen ve İşbilir (2014), Çatır, Şimşek ve Ölekli (2015), İkiz ve diğerleri (2015), Cevher (2016), Çolakoğlu ve Çolakoğlu (2016), Ocak ve Su (2016), Uygun ve Güner (2016), Ekici ve Turan (2017), Aydemir (2018), Özkoç, Marangoz ve Aydın (2018), Söyler ve Çavmak (2018), Tuncer ve Doğan (2018), Uygun, Güner ve Mete (2018), Göktaş ve Parmaksız (2019), Kasap ve Aydın (2019), Küçükşenmen ve diğerleri (2019), Namlı ve Kaya (2019) ile Yıldız ve Zehir (2019) şeklindedir. Yetişkinler üzerine çalışma yapan yazar/yazarlar; Başer ve Büber (2012), Sönmez ve Toksoy (2014), Güner ve Korkmaz (2016), Koca Ballı (2017), Çetinkaya ve Ay (2017), Deveci ve Çepni (2017), Dinç ve Acun (2017), Özgül ve Yücel (2018), Kahya (2019) ve Uysal (2019) şeklindedir. Doküman analizi

ile girişimcilik eğitimi konusunun incelendiği bazı çalışmalara da rastlanılmıştır. Bu çalışmalardaki yazar/yazarlar; Yelkikalan ve diğerleri (2010), Papazov ve Mihaylova (2012), Bulut ve Aslan (2014), Coşkun ve Sarıkaya (2016), Efeoğlu, Pekkan, Ciritçi ve Çanşali (2016), Pazarçık (2016), Kubaş (2017), Tarhan ve Kılıç (2017), Civelek (2018), Karadağ (2018), Karğın, Aktaş ve Gökbunar (2018), Namal, Koçancı ve Aksoy (2018) ve Tarhan (2019) şeklinde sıralanmaktadır. Girişimcilik eğitimi konusyla bu konulara ek olarak lise öğrencileri üzerinde (Özkara, 2019) ve akademisyen, uygulamalı girişimcilik eğitimini almış kursiyerler ve üniversite öğrencileri üzerinde de (Alparslan, Çetinkaya, Bozkurt ve Aydoğdı, 2017) yapılmış çalışmalara da rastlanılmıştır.

KAYNAKÇA

- ALPARSLAN, A. M., ÇETİNKAYA BOZKURT, Ö. ve AYDOĞDI, A. (2017). Etkin Bir Girişimcilik Eğitim İçeriği Tartışması: Akademisyenler, Girişimciler ve Öğrenciler Üzerinde Saha Araştırmaları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Dergisi*, 1(1), 51-63.
- ANOSIKE, P. (2019). Entrepreneurship Education as Human Capital: Implications for Youth Self-Employment and Conflict Mitigation in Sub-Saharan Africa. *Industry and Higher Education*, 33(1), 42-54.
- APARICIO, G., ITURRALDE, T. & MASEDA, A. (2019). Conceptual Structure and Perspectives on Entrepreneurship Education Research: A Bibliometric Review. *European Research on Management and Business Economics*, 25, 105-113.
- ASGHAR, M. Z., GÜL, F., HAKKARAINEN, P. S. ve TAŞDEMİR, M. Z. (2019). Girişimcilik Eğitiminin Etkisini Değerlendirmek için Girişimcilik Niyetleri Anketinin Doğrulanması. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 44(197), 383-399.
- AYDEMİR, S. (2018). Yükseköğretimde Girişimcilik Eğitimi ve Çıktı Olarak Girişimcilik Farkındalığının İncelenmesi. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 16(3), 192-209.
- BADRI, R. & HACHICHA, N. (2019). Entrepreneurship Education and Its Impact on Students' Intention to Start Up: A Sample Case Study of Students from Two Tunisian Universities. *The International Journal of Management Education*, 17, 182-190.
- BALACHANDRA, L. (2019). The Improvisational Entrepreneur: Improvisation Training in Entrepreneurship Education. *Journal of Small Business Management*, 57(S1), 60-77.
- KOCA BALLI, İ. A. (2017). Kadınların Girişimci Olma Nedenleri ve Önlerindeki Engeller: Kadın Girişimci Adayları Üzerine Uygulamalı Bir Araştırma. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 9(1), 42-63.
- BANDERA, C., COLLINS, R. & PASSERINI, K. (2018). Risky Business: Experiential Learning, Information and Communications Technology, and Risk-Taking Attitudes in Entrepreneurship Education. *The International Journal of Management Education*, 16, 224-238.
- BARNARD, A., PITTZ, T. & VANEVENHOVEN, J. (2019). Entrepreneurship Education in U.S. Community Colleges: A Review and Analysis. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 26(2), 190-208.
- BAŞER, H. ve BÜBER, R. (2012). İş Kurma Amacı Olan Adayların Girişimcilik Özelliklerinin Ölçülmesi: Aydın İli'nde Bir Uygulama. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 4(1), 135-143.
- BELL, R. (2019). Adapting to Constructivist Approaches to Entrepreneurship Education in the Chinese Classroom. *Studies in Higher Education*, <https://doi.org/10.1080/03075079.2019.1655724>.
- BRENTNALL, C., RODRIGUEZ, I. D. & CULKIN, N. (2018). The Contribution of Realist Evaluation to Critical Analysis of the Effectiveness of Entrepreneurship Education Competitions. *Industry and Higher Education*, 32(6), 405-417.
- BULUT, Ç. ve ASLAN, G. (2014). Üniversitelerde Girişimcilik Eğitimi. *Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 14(27), 1-20.

- CEVHER, E. (2016). Yenilikçi Girişimciliğin Geliştirilmesinde Girişimcilik Eğitiminin Önemi: Meslek Yüksekokulu Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi (Girişimcilik Özel Sayısı)*, 17(37), 1-17.
- CİVELEK, G. (2018). KOSGEB Uygulamalı Girişimcilik Eğitimine Ordu İlinde 2010-2014 Yılları Arasında Katılan Girişimci Adaylarının Sektörel Dağılımları ve Kendi İşini Kurma Eğilimleri. *Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 4(1), 29-36.
- COŞKUN, E. ve SARIKAYA, M. (2016). Sosyal Girişimcilik Eğitiminde Gönüllü Kuruluşlar. *Strategic Public Management Journal*, 4, 72-82.
- ÇATIR, O., ŞİMŞEK, A. ve ÖLEKLİ, N. (2015). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Belirlenmesine Yönelik Ampirik Bir Çalışma. *Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi*, 5(5), 105-114.
- ÇETİNKAYA, A. Ş. ve AY, K. (2017). KOSGEB Girişimcilik Desteklerinin Amacına Ulaşma Düzeyi: Konya İli Araştırması. *Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, (17), 19-34.
- ÇOLAKOĞLU, H. ve ÇOLAKOĞLU, T. (2016). Üniversitelerdeki Girişimcilik Eğitimi İle Öz Yeterlilik Algısı ve Girişimcilik Potansiyeli İlişkisi Üzerine Bir Saha Araştırması. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi (Girişimcilik Özel Sayısı)*, 17(37), 70-84.
- DEMİR ASKEROĞLU, E. (2018). Uluslararası TOJDAC Dergisinin Bibliyometrik Analizi. *The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication*, 8(2), 190-202.
- DEVECİ, İ. ve ÇEPNİ, S. (2017). Girişimcilik Eğitimi Modüllerinin Fen Bilimleri Öğretmen Adayları Üzerindeki Yansımaları. *Ege Eğitim Dergisi*, 18(2), 813-856.
- DİNÇ, E. ve ACUN, A. (2017). Sosyal Bilgiler Dersinde Ekonomi ve Sürdürülebilir Kalkınma ile İlgili Konuların Öğretiminde Güncel Olayların Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (41), 29-46.
- DOĞANER, M. ve ALTUNOĞLU, A. E. (2010). Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimleri. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 103-110.
- DOU, X., ZHU, X., ZHANG, J. Q. & WANG, J. (2019). Outcomes of Entrepreneurship Education in China: A Customer Experience Management Perspective. *Journal of Business Research*, 103, 338-347.
- EFEÖĞLU, İ. E., PEKKAN, N. Ü., CİRİTÇİ, S. ve ÇANŞALI, T. (2016). Girişimcilik Eğitiminde Yeni Metotlar: Girişimcilik Oyunu Örneği. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 8(2), 17-26.
- EKİCİ, E. ve TURAN, M. (2017). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimi: Planlanmış Davranışlar Teorisi ve Girişimcilik Eğitiminin Rolü. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 26(1), 201-215.
- FİDAN, Y. ve ÇİFTÇİ, S. (2010). Farklı Fakültelerdeki İşletme Öğrencilerinin Girişimciliğe Bakışları. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(4), 58-73.
- FIGLIORE, E., SANSONE, G. & PAOLUCCI, E. (2019). Entrepreneurship Education in a Multidisciplinary Environment: Evidence from an Entrepreneurship Programme Held in Turin. *Administrative Sciences*, 9(28), 1-28.
- GÖKTAŞ, P. ve PARMAKSIZ, S. (2019). Bir Uygulamalı Girişimcilik Eğitimi Örneği Olarak; Ağ ve Teknoloji Odaklı Uygulamalı Girişimcilik Projesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi*, 10(24), 275-289.
- GÜNER, H. ve KORKMAZ, A. (2016). KOSGEB Uygulamalı Girişimcilik Eğitimi - Girişimcilik İlişkisi: Eğitim Alıp İş Kurmayanlar Üzerine Araştırma. *İş ve Hayat Dergisi*, 2(4), 155-182.
- IFEANYI-OBI, C. C. & EWURUM, T. (2019). Influence of Entrepreneurship Education on Career Aspiration of Agriculture Undergraduates in Rivers State. *Journal of Agricultural Extension*, 23(4), 107-118.

- ILONEN, S. & HEINONEN, J. (2018). Understanding Affective Learning Outcomes in Entrepreneurship Education. *Industry and Higher Education*, 32(6), 391-404.
- İKİZ, F. E., YÖRÜK, C., ASICI, E., TANRIKULU, M., CEYLAN, İ. ve ÖZTÜRK, B. (2015). Yaratıcılık, Girişimcilik ve Psikolojik Danışma. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(11), 37-63.
- JAYALAKSHMI, S. & VIJAYALAKSHMI, O. (2019). A Study on the Attitude of College Students towards Entrepreneurship Education with Reference to Chennai. *Journal of Mechanics of Continua and Mathematical Sciences*, 14(5), 745-749.
- JONES, C. (2019). A Signature Pedagogy for Entrepreneurship Education. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 26(2), 243-254.
- KAHYA, V. (2019). Psikolojik Sermayenin Girişimci Olma Eğilimine Etkisi: KOSGEB Girişimcilik Eğitimine Katılan Kursiyerler Üzerine Bir Araştırma. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 12(18 ÜİK Özel Sayısı), 634-657.
- KARABULUT, A. T. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Özelliklerini ve Eğilimlerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma. *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 26(1), 331-356.
- KARADAĞ, H. (2018). Girişimcilik Politika ve Stratejilerinin Girişimcilik Ekosisteminin Gelişimi Üzerindeki Etkileri: Doğu Asya Örneği. *Doğu Asya Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 1-18.
- KARĞIN, M., AKTAŞ, H. ve GÖKBUNAR, R. (2018). Üniversitelerde Sosyal Girişimcilik: Fırsatlar ve Öneriler. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 25(1), 155-170.
- KASAP, G. ve AYDIN, Z. B. (2019). Demografik Özelliklerin ve Girişimcilik Eğitiminin Girişimcilik Eğilimi Üzerine Etkisi: U. Ü. Teknik Bilimler Yüksek Okulu Örneği. *PARADOKS Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 15(1), 97-118.
- KOYUNCU, M. S., ŞATA, M. ve KARAKAYA, İ. (2018). Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Kongrelerinde Sunulan Bildirilerin Doküman Analizi Yöntemi ile İncelenmesi. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 9(2), 216-238.
- KUBAŞ, A. (2017). Trakya Bölgesinde Girişimcilik Ekosistemi ve Eğitimi. *Social Sciences Research Journal*, 6(4), 157-161.
- KÜÇÜKEŞMEN, E., TÜRKÖĞLU, M. E. ve ŞİMŞEK, A. (2019). Önlisans Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeylerinin Belirlenmesine Yönelik Ampirik Bir Çalışma. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 6(6), 531-553.
- LIU, F., MA, J. & LI, R. (2019). Which Role Model is More Effective in Entrepreneurship Education? An Investigation of Storytelling on Individual's Entrepreneurial Intention. *Frontiers in Psychology*, 10(837), 1-15.
- LONGVA, K. K. & FOSS, L. (2018). Measuring Impact through Experimental Design in Entrepreneurship Education: A Literature Review and Research Agenda. *Industry and Higher Education*, 32(6), 358-374.
- MANYAKA-BOSHIELO, S. J. (2019). Towards Entrepreneurship Education: Empowering Township Members to Take Ownership of the Township Economy. *HTS Teologiese Studies/Theological Studies*, 75(1), 1-7.
- MUÑOZ, R. M., SALINERO, Y., PENA, I. & PABLO, J. D. S. D. (2019). Entrepreneurship Education and Disability: An Experience at a Spanish University. *Administrative Sciences*, 9(34), 1-11.
- NAMAL, M. K., KOÇANCI, M. ve AKSOY, B. (2018). KOSGEB Girişimcilik Programı: Eleştirel Bir Değerlendirme. *Akademik Hassasiyetler Dergisi*, 5(9), 93-110.
- NAMLI, S. ve KAYA, A. (2019). Lisans Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimleri: TRA1 Alt Bölgesi Üniversiteleri Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Üzerine Bir Araştırma. *Erzurum Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (9), 155-174.

- NDOU, V., MELE, G. & VECCHIO, P. D. (2019). Entrepreneurship Education in Tourism: An Investigation among European Universities. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 25, 1-11.
- OCAK, G. ve SU, A. (2016). An Evaluation of Entrepreneurship Levels of Prospective Teachers. *Asya Öğretim Dergisi*, 4(1), 1-16.
- ÖCEL, Y. (2019). Türkiye’de Marka İle İlgili Yazılan Doktora Tezlerinin Bibliyometrik İncelenmesi. *USOBED Uluslararası Batı Karadeniz Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 3(1), 38-49.
- ÖZGÜL, E. ve YÜCEL, E. (2018). Girişimcilik Merakı İle Yenilikçilik Arasındaki İlişkide Girişimcilik Öz-Yeterliliğinin Aracılık Rolü. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 16(31), 331-353.
- ÖZKARA, A. B. (2019). Spor Lisesi Öğrencilerinin Girişimcilik Yeterliliklerinin İncelenmesi. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(Ek Sayı 1), 1304-1312.
- ÖZKOÇ, H. H., MARANGOZ, M. ve AYDIN, A. E. (2018). Öğrencilerin Kariyer Alternatiflerini Etkileyen Faktörler ve Girişimcilik Eğitimi. *Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 4(1), 98-119.
- PAPAZOV, E. & MIHAYLOVA, L. (2012). Methodological Problems of Entrepreneurship Education in Bulgarian Universities. *Yükseköğretim Dergisi*, 2(2), 73-79.
- PAZARCIK, Y. (2016). Üniversitelerimiz Girişimci Yetiştirebiliyor mu?: Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Algısını/Eğilimini/Özelliklerini Ölçen Araştırmaların Sonuçsal Bir Değerlendirmesi. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi (Girişimcilik Özel Sayısı)*, 17(37), 140-169.
- ROSE, A-L., LEISYTE, L., HAERTEL, T. & TERKOWSKY, C. (2019). Emotions and the Liminal Space in Entrepreneurship Education. *European Journal of Engineering Education*, 44(4), 602-615.
- SÖNMEZ, A. ve TOKSOY, A. (2014). Türkiye’de Girişimcilik ve Türk Girişimci Profili Üzerine Bir Analiz. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 21(2), 41-58.
- SÖYLER, S. ve ÇAVMAK, D. (2018). Sağlık Alanında Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Değerlendirilmesi: Bir Alan Araştırması. *International Anatolia Academic Online Journal/Journal of Health Science*, 4(1), 8-26.
- ŞAHİN, S. ve ACUN, A. (2015). Turist Rehberliği Alanının Bibliyometrik Profili (Ulusal Turizm Kongreleri Bildirileri). *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18(34), 213-234.
- TARHAN, M. (2019). MEB 2023 Eğitim Vizyonu Çerçevesince Türkiye’de Girişimcilik Eğitiminin Geleceğine Yönelik Bir Değerlendirme. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(2), 667-682.
- TARHAN, M. ve KILIÇ, F. (2017). Sosyal Bilimler Eğitimi’nde Girişimcilik Becerisinin Kazandırılmasına Yönelik Kullanılabilecek Kaynaklar Bibliyografyası. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(4), 1974-1993.
- TUNCER, M. ve DOĞAN, S. (2018). Girişimcilik Eğiliminde Eğitimin Etkisi: Turizm İşletmeciliği Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma. *Turizm Akademik Dergisi*, 5(2), 97-108.
- TÜRKMEN, M. ve İŞBİLİR, U. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Sosyo-Demografik Özellikler Açısından İncelenmesi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 18-28.
- UYGUN, M. ve GÜNER, E. (2016). Girişimcilik Eğiliminin Gelişiminde Girişimcilik Eğitiminin Rolü. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(5), 37-57.
- UYGUN, M., GÜNER, E. ve METE, S. (2018). Girişimcilik Eğitiminin Gençlerin Girişimcilik Motivasyonlarının Gelişimindeki Rolü. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 25(3), 879-894.

- UYSAL, H. T. (2019). The Effect of Managers' Trust in Subordinate on Entrepreneurial Intention: A Research on SMEs. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 18(2), 565-580.
- VORBACH, S., POANDL, E. S. & KORAJMAN, I. (2019). Digital Entrepreneurship Education the Role of MOOCs. *International Journal of Engineering Pedagogy (iJEP)*, 9(3), 1-7.
- WEI, X., LIU, X. & SHA, J. (2019). How Does the Entrepreneurship Education Influence the Students' Innovation? Testing on the Multiple Mediation Model. *Frontiers in Psychology*, 10(1557), 1-10.
- WU, H-T. & CHEN, M-Y. (2019). Course Design for College Entrepreneurship Education – From Personal Trait Analysis to Operation in Practice. *Frontiers in Psychology*, 10(1016), 1-8.
- YELKİKALAN, N., AKATAY, A., YILDIRIM, H. M., KARADENİZ, Y., KÖSE, C., KONCAGÜL, Ö. ve ÖZER, E. (2010). Dünya ve Türkiye Üniversitelerinde Girişimcilik Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Analiz. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 12(19), 51-59.
- YILDIZ, H. ve ZEHİR, C. (2019). Uygulamalı Girişimcilik Eğitiminin Girişimcilik Eğilimi Üzerindeki Etkisi: Mühendis Adayları Üzerinde Bir Araştırma. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 26(2), 453-476.
- YILMAZ, N., TAŞ, F. ve UĞURLUOĞLU, D. (2019). Yöntemler Üzerine Bibliyometrik Bir Analiz: Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi Örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(35), 83-106.

Ek-1: Makale Değerlendirme Formu

1	Makalenin Başlığı		
2	Yazar Sayısı		
3	Birinci Yazarın Unvanı	3.1.	Prof. Dr.
		3.1.	Doçent Dr.
		3.1.	Dr. Öğr. Üyesi
		3.1.	Arş. Gör.
		3.1.	Öğr. Gör.
		3.1.	Dr.
	İkinci Yazarın Unvanı	3.2.	Diğer
		3.2.	Prof. Dr.
		3.2.	Doçent Dr.
		3.2.	Dr. Öğr. Üyesi
		3.2.	Arş. Gör.
		3.2.	Öğr. Gör.
	Üçüncü Yazarın Unvanı	3.3.	Dr.
		3.3.	Diğer
		3.3.	Prof. Dr.
		3.3.	Doçent Dr.
		3.3.	Dr. Öğr. Üyesi
		3.3.	Arş. Gör.
Diğerleri	3.3.	Öğr. Gör.	
	3.3.	Dr.	
	3.3.	Diğer	
	3.3.		
	3.3.		
	3.3.		
4	Yazarın/Yazarların Bağlı Buldukları Kurumlar	4.1.	
		4.2.	
		4.3.	
		4.4.	
		4.5.	
		4.6.	
		4.7.	
		4.8.	
5	Yıl		
6	Anahtar Kelime Sayısı		
7	Kullanılan Anahtar Kelimeler	7.1.	
		7.2.	
		7.3.	
		7.4.	
		7.5.	
		7.6.	
8	Yazım Dili	8.1.	Türkçe
		8.2.	İngilizce
		8.3.	Diğer
9	Sayfa Sayısı		
10	Yerli Atıfların Sayısı		
11	Yabancı Atıfların Sayısı		
12	Toplam Atıf Sayısı		
13	Araştırmanın Hedef Kitle (Örnekleme)		